



AZ AGOSTYÁNI, BAJI, TATA-TÓVÁROSI, VÉRTESZOLNAI PLÉBÁNIÁK KÖZÖS LAPJA - 2016. 10. 30. - XXVI. ÉVF. 5. SZ.

## Az élő remény

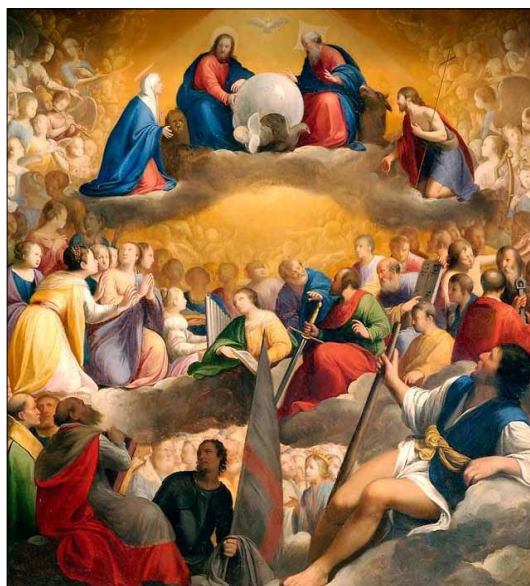
Minden évben Mindenszentek és Halottak napja közeledtével a temetők különleges virág, koszorú és gyertyafényárban úsznak. Az ünnepeket megelőző napokban és magukon az ünnepeken egész családok zárandokolnak ki elhunyt szeretteik sírjaihoz és róják le tiszteletüket halottaik előtt. Sajnos sokszor csak az év ezen szakaszában. A minket körülvevő világ mintha félne. Félné a haláltól.

Valahogy az elmúlás, mint olyan nem nagyon kap szerepet az életünkben. A médiumok, a reklámok mind azt szajkózzák, sőt gyakran megvásárolt termékeinknél is azt tapasztaljuk, hogy ami elromlik, azt nem kell sajnálni, nem kell vele törődni, egyszerűen csak dobjuk ki és vegyünk egy másikat, ami újabb és jobb, mint a korábbi. Sokak számára meglepő, mi több, rendkívül ijesztő élmény ezek után szembesülni a halállal. Szembesülni azzal, hogy mi, emberek sem vagyunk elpusztíthatatlanok és minket is elér a vég.

Azt szokás mondani, hogy senki sem pótolhatatlan. Ez nem így van! Mi mindannyian a magunk egyediségében pótolhatatlanok vagyunk. A családunk, a szeretteink körében pótolhatatlanok vagyunk. A keresztyén ember viszont nem kell, hogy az elvesztés teljes fájdalmát megélje. Hitünk választ ad az élet ezen kikerülhetetlen, sokszor kegyetlen kérdésére. Mi tudjuk, hogy a halál nem a végső elszakadás. Mi tudjuk, hogy Jézus Krisztus feltámadt, és ez reményt ad nekünk a veszteség fájdalmaiban. Szent Pál így ír: „Ha csak ebben az életben reménykedünk Krisztusban,

minden embernél szálamomra méltóbbak vagyunk” (1Kor 15,19). Az apostol ezen mondata jól mutatja az Egyházunk hármass tagozódását.

Az első a küzdő, vagy zárandokegyház. Ezek mi vagyunk. Mindannyian, akik az élet zárandokútját járjuk. Küzdünk és reménykedünk, hogy beteljesítve életünk célját eljutunk az örök boldogságra. A mi



feladatunk, hogy szembenézve a gonosz lélek kísértésével kitaratsunk a hitben és imádkozunk azokért az elhunytakért, akik a szenvedő Egyházat alkotják. A szenvedő Egyház tagjai a tisztítóhelyen lévő lelkek. Ők már megharcolták az élet nagy harcait és megküzdöttek az ördög cselvetéseivel, de vannak olyan bűneik, amikért még vezekelniük kell. Rászorulnak imádságainkra, de ők már bizonyosan üdvözülnek, ahogy a Bölcsesség könyve is mondja: „Kevés fenyítés után nagy jótevényekben részesülnek, mert Isten próbá-

ra tette és magához méltónak találta őket” (Bölcs 3,5). A harmadik csoport pedig a megdicsőült Egyház közössége. Ők már eljutottak Isten boldogító színe látására. Szoktuk szentek közösségének is nevezni őket. Közéjük nem csak azok tartoznak, akiket az Egyház hivatalosan szentnek ismer el, hanem mindazok is, akik vagy egyszerre haláluk után, vagy a tisztítóhelyről jutottak be a Mennyei országába. Az ő közbenjárásukat kérjük imáinkban és a szentmisében és ők azok, akikről Mindenszentek ünnepén megemlékezünk.

Az Egyház ez a három része folyamatosan kapcsolatban áll egymással, imádkozik és közbenjár egymásért. A Mindenszentek és a Halottak napja erre a kapcsolatra irányítja a figyelmünket. Arra, hogy Isten minden élethelyzetben velünk van. A fogantatásunk pillanatától egészen addig, míg küzdelmes életünk végén eljutunk hozzá és országába fogad minket az Irgalmas Atya.

Ez a tudat kell, hogy erőt adjon nekünk a veszteségek elviselésében és gyászainkban. Mert amint a halál életünk természetes része, úgy lesz a feltámadás is azok osztályrésze, akik a hitben kitartottak, ahogy Pál apostol írja Timóteusnak, szeretett fiának a hitben: „a jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, hitemet megtartottam. Készen vár az igazság győzelmi koszorúja, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos bíró, de nemcsak nekem, hanem mindenkinek, aki örömmel várja eljöveteletét” (1Tim 4,7-8).

*Both Zoltán*

## Porciunkula búcsú és körmenet

Július 31-én, vasárnap az esti szentmisében ünnepeltünk templomunk alapításának 270. felszentelésének 260. évfordulóját. A szentmise elején Albert atya köszöntötte a megjelent kapucinus testvéreket, meghívott atyákat és kiemelt módon egyházközségeink új segédlelkészét, Váradi Kristóf atyát. Az ünnepi szentmisét Kristóf atya mutatta be, aki prédikációjában a hitben való elmélyülésről, a hit által megnyíló új perspektívákról, dimenziókról beszélt. A szentmise hagyományosan körmenettel zárult, melynek végén a Te Deumot énekeltük. Az évfordulóra Dr. Kis Tiborné Assisi Szent Ferenc követői, a tóvárosi kapucinus atyák című kiadványa is megjelent, mely történeti összefoglaló után visszamemlékezők, személyes emlékek alapján mutatja be a tatai rendház történetét. Imádkozunk és törekedünk arra, hogy mi is tovább tudjuk adni, gazdagítani tudjuk az elődök által ránk hagyott örökséget!

## MÁTRAVEREBÉLY

/haikuk/

bükkök gót ívén  
lángoló monstancia  
a felkelő nap

lombok alól szólsz  
megtört arcoknak beszélsz  
gyönyörű asszony

tört szárnyakon csüng  
egy kopott szövetkabát  
fut és énekel

## IMAGO MUNDI

töröktől földre rontott  
ősi templom kövei közt  
ma stólas pap mond misét  
imádságos csengetés száll  
a jó szagú égből: -Ő, áldás, áldás!  
közöttünk van Ő, a Gyermek  
az Ifjú: egy pillanatra csak  
megbocsáttatnak a világ bűnei...  
/Szent Péter templom,  
Öreg Kovács, 2016./

*Botos Ferenc*

## A baji Assisi Szent Ferenc templom védőszentjének ünnepe!



Október 9.-én fél tízkor kezdődött szentmisében ünnepelték a baji hívek templomuk búcsúját.

Az Assisi (Serafi) Szent Ferenc tiszteletére felszentelt templomban Kovács Csaba Albert OCD atya mutatta be a szentmisét. A szentmisén a ministránsok teljes létszámban részt vettek, és Both Zoltán kispap vezetésével asszisztáltak.

Albert atya, Varga Ferenc volt baji esperesplébános atyáért, és a baji hívekért ajánlotta fel templomunk főünnepén, a legszentebb áldozatot.

A település helyi hagyományinak megfelelően nem csak az énekkar, de hívek jelentős része is a hagyományos Sváb öltözetben ünnepelt.

Albert atya homíliájában Jézus Krisztusi gazdagságára irányította a figyelmet. Példaképp állított a szerzetes rendeket, melyek mindegyike meglát Jézus Krisztusból valamit. De egyik szerzetes rend sem tudja teljes egészében megélni, és megértetni a Krisztusi tanításokat. Például a Bencések a közösség erejének tanításai szellemében élnek életüket, míg az Irgalmas-rendiek a gyógyítás szellemiségét kívánják megélni. De ott van a Piarista rend, mely a tanító Krisztus nyomdokaiba helyezi magukat, vagy akár a Kartuziak, akik a magányos Krisztus követését tűzték ki célul remete életmódjukkal.

A mai nap Assisi Szent Ferencre, a rendalapítóra emlékezzünk. Ő egészen különleges módon követte Jézust. Nem a tanító, nem a gyógyító, és nem a tanítványok kollégiumában élő Krisztust kívánta követni. Ő lépésről lépésre kívánta követni Jézust. Mindenben követni akarja, így teljes egészében magára vonatkoztatja Jézus Krisztus életét. Magá-

ra akarja öltetni egészen Jézus Krisztust. Ezért van az, hogy a Ferencesek is napról napra, lépésről lépésre kívánják követni a Krisztusi tanítást. Szent Ferenc munkásságával nem csak a templomokat újította meg, de az anyaszentegyház megújítójaként is tisztelhetjük. Ezért példáját követve ne csak a kőtemplomokat, de a lelki templomainkat is újítsuk meg magunkban. Hiszen a jónál mindig van egy még jobb! Krisztus számít reánk, hogy rajtunk keresztül tudja megújítani, templomait, egyházközségeit, az egész anyaszentegyházat!

A szentmisét követően került sor a több évszázados hagyományokra visszanyúló fogadalmi körmenetre. Az idei ünnepén, a tatai Kapucinus templomban őrzött, Szent Ferenc ereklyéjét hordozta Albert atya a baldachin alatt. A Szent Ferenc ereklyét a tanácsadó testületi tagok, kezükben fáklyával kísérték a körmenet során. A több száz hívő. a körmenetben tanúságot tett a közös hitről, az áhítatról, és őseiknek a XVIII. században tett fogadalmának megtartásáról. Aki hívő lélekkel, és felkészült lelkiállattal vett részt a szertartáson, az feltétlenül hitében, vallás szeretetében megerősödve, hatalmas közösségi élményben részesült.

A szentmise és a körmenet alatt templomunk énekkara (schola) szép énekével tette fényesebbé ünnepünket. A sváb őseink emlékének megfelelően egy egy mise-ének is németül hangzott fel, az Assisi Szent Ferencet dicsőítő énekek között. A körmenet záróénekeként felhangzott a Te Deum, mellyel hálát adtak a hívek Urunknak Istenünknek, hogy településünket megkímélte a sorscsapásoktól.

*Pentz Imre*



## Przudzik József festőművész képeket adományozott templomunknak

Przudzik József festőművész, aki a tatái Kapucinus templom belső festő-restaurálását végezte 1987-88-ban a plébániánknak ajándékozta öt festményét. Ezen festmények ünnepélyes átadására október 2-án, az esti szentmise után került sor. Ezúton is köszönjük művész úr felajánlását!

Przudzik József festőművész és restaurátor Tatabányán született. A 90 éves festőművész évek óta Balatonföldváron él. Hosszú élete során az egyházművészetben hazánk legjelentősebb freskóit, táblaképeit restaurálta. Tehetsége már fiatal korában kibontakozott. Lenyűgözte a Vértes és Gerecse hegykoszorújának látványa, Tata város csodaszép környezete: tava, csobogó patakjai, az öreg vár szépsége. Tatabányán ismert meg Dobroszláv Lajos festőtanárt, akinek festményeit, rajzait megcsodálta. Első képeit a Cseke-tó partján festet-



te. 1946-ban Budapestre került, ahol a Képzőművészeti Főiskolán tanult. Tanulmányait ösztöndíjasként a Római Akadémián folytatta. Képzőművészeti, restaurátori szakot végzett. Egyházművészként több barokk és újabb kori templomban freskókat és oltárképeket festett. Munkáit kiállításokon a művészeteket kedvelő közönség is megcsodálhatta. Az Országos Művelődésközpont felügyelőségnek, a Szépművészeti Múzeumnak, a Nemzeti Galériának a XVIII-XIX. századi festményeit res-

taurálta. Részt vett a tati várban található szőnyi római kori faliképtöredék rekonstrukciós munkájában. A majki kamalduli szerzetesrend refektóriumában lévő képeket, a tóvárosi Kapucinus templom boltozatán található festményeket restaurálta. A jó egészségnek örvendő idős művész ma is alkot. Művészetét hivatásnak tekinti. Olyan festő, aki az utókor számára maradandó alkotásokat hoz létre.

*Dr. Kis Tiborné*

*(Tatai Helytörténeti Egyesület elnöke)*

## Négy testvéregyházközség közös zarándoklata és szentmiséje



Szeptember 3-án, szombaton négy testvéregyházközség, (Agostyán, Baj, Tata-Kapucinus, és Vértestolna) hívei településeikről négy irányból zarándokoltak el az árpád-kori Szent Péter körtemplom (pusztatemplom) romjaihoz. A nehéz hegyi, sziklás tereppel megküzdve érkeztek a templom romhoz a zarándokok. Hogy a zarándoklat minél teljesebb lehessen, a természettel körül ölelve, Kristóf atya gyónási lehetőséget biztosított mindenki számára.

Egy rövid pihenőt követően, 11 órától, az összegyűlt hívek közös szentmisén vettek részt, melyet Kovács Csaba Albert, a négy egyházközség plébánosa mutatott be. A kis templom belsejét a ministráns fiatalok töltötték meg, így a közel százhusz hívó, „templomon kívül rekedt”. Albert

atya homíliájában felhívta a jelenlévők figyelmét, hogy bár sokan „kívül rekedtek” a templomból, de mégis meghalljuk, és látjuk egymást, és a közösségeknek közeledni, és ismerkedni kell egymással, mert csak így, egyesült erővel tudjuk a jövőben is fenntartani, és segíteni szűkebb, és tágabb közösségeinket, az egyházközségeket, és a katolikus egyházat.

A szentmisét követően batyus agapéra került sor, mely során lehetőség nyílt a különböző egyházközségek tagjainak közelebről megismerni egymást. A megjelentek véleménye alapján hagyományteremtő szentmisére került sor, melyet Albert atya is megerősített. A jelenlévők szándéka szerint az elkövetkező időszakban a testvéregyházközségek, a környező egyházközségekkel

kiegészülve rendszeresítsen tartsák meg közös szentmiséjüket e festői, megszentelt helyen.

A természeti környezet mindenki számára lehetővé teszi, hogy elmélyülhessen gondolataiban, hitében. A természet csendje közelebb visz mindenkit a teremtőhöz és így nem feledhetjük, hogy: „Soha senki nem vándorol egyedül”

*Pentz Imre*

### Novalis

/Friedrich Leopold von Hardenberg/:

### Lelki énekek

Ezer képen látom lefestve,  
Mária, kedves arcodat,  
de úgy rajzolni nem tud egy se,  
amilyennek én láttalak.  
Azóta bennem a világnak  
álomként foszlik fénye szét,  
s boldogítón örökre áthat  
egy mondhatatlan édes ég.

*Rónay György*

## Friss Hír a Mennyből!

Friss Hír a Mennyből! ÖRÖMHÍR, azaz evangélium, Mindannyiunknak! A Föld Minden Lakójának, az egész világon: Örömhír Isten-Édesatyánktól, akinek megesett a szíve Ember-Gyermekein! Erre az Örömhírré várt és vágyott mindig az egész emberiség történelme során, bűnösségtől „rogyadozva”, mert elszakadt Isten-gyermeki lététől, emberi méltóságtól, Isten értékrend nélkül, „holt-vágányra” kerülve, azaz mindenféle bűnbe! Krisztus királyunk földi megváltása után, a 2. évezred végére, s most a 3. évezredbe átlépve, hová jutott az Emberiség? Hová, a mi Testi-Lelki-Szellemi egészségünk? A saját önző, pénzt-bálványozó, földhöz ragadt gondolkodásunk következményeként, Istenünknek hátat fordítva? Amikor Mi, még az Istenünktől nekünk aján-dékozott Földgolyóhoz képest is nem vagyunk még „Porszemek” sem?! S a sá-tán „Mókuskerekében” a szemfényvesztőknek, a „hazugság atyjának”, az emberiség pusztítójának és „gyilkológépének” elhittük, hogy önző önmagunk erejéből a pénzt összeharcsolva, - /ami csak egy fizető eszköz!/- Istenünk szeretete és segítsége nélkül is boldogok lehetünk? Nézzünk már Önmagunkra! Nézzünk már Önmagunkba!! S ébredjünk már fel, hová jutott így, a mi Testi-Lelki-Szellemi egészségünk, s a Földbolygónk egészsége ebben a pénzhajhászó, emberpusztító LÉT-ben??

A Mi csodálatos és irgalma ATYÁNK, az örök és végtelen SZERETET: a Mindenség Istene élénk siet ölelő karjával, hogy Isten-Édesapai szeretetében visz-

szafogadhassa megtévedt és „rossz ÚT-ra” tért tékozló fiait és tékozló leányait!! Azért, hogy ebben a rendkívüli szent Évben, az Isteni Irgalmasság rendkívüli Szent Évében – amely 2016. november 20-ig, Krisztus királyunk ünnepeig tart – megbocsájtthasson a Földbolygón élő minden Gyermekeknek! Jézus értünk való Önfeláldozásáért a Kereszten, s a Szűzanya és Szent Fia, Jézus Krisztus szeretetével és értünk való közbenjárásával Atyánk kiárasztja Ránk –e szent Évben, leghatalmasabban Megbocsájtó – Szeretetét, az IRGALMASÁGÁT!

Ezért rendkívüli ez az ÉV! Rendkívüli lehetőség az egész Emberiségnek (bármely vallású is!), mert aki minden eddigi élet-bűnét megvallja teljes őszinteséggel és bűnbánattal, átmehet utána az Irgalmasság Szent Kapuján (melyet Istenünk, csodálatos Ferenc pápánkkal megnyitott először Rómában, majd az egész világ római katolikus főtemplomaiban, ahogy Magyarország Főtemplomaiban és a Bazilikában) és csodálatosan irgalmas Atyánk most el is törli minden bűneinket (még az abortuszokat és gyilkosságokat is)

Mert Istenünk Velünk van! Láthatatlanul, - de lángoló szeretetét, ölelését, a végtelen felszabadultságban bűneink alól, - átéljük! A hatalmas örömet és SZERETETET, s HÁLÁT érezve Istenünk iránt, ugyanis az Irgalmasság „KA-PUJA” maga az ÚR JÉZUS!

Istennek semmi sem Lehetetlen! Ámen

*Antal Gabriella*

## Csönd

Maradj már egy kicsit csöndben! – hallottuk édesanyánkat gyerekkorunkban. Vajon a füle nem bírta már a ricsajt, a feje fájdukt meg a hangosabb játékokban vagy valami teljesen másra vágyott? Mi értelem van a csöndnek? Gyerekként uncis, büntetés. Kamaszként gyakrabban előfordul, hogy magányra, csendre vágyunk. Csak némán ülni a fűben és figyelni szerelmünket, felbecsülhetetlen érzés. Mégis napjaink nagy részét rohanás, állandó hangzavar teszi ki: ébresztő órára kelünk, reggeli közben hallgatjuk a híreket, iskolában-munkahelyen folyamatos a nyüzsgés, telefonálás, megbeszélés, háttérzaj, majd hazafelé az autóban megy a rádió, otthon a család többi tagja elmeséli az aznapi eseményeket vagy bekapcsoljuk a tévét és sorolhatnánk tovább... Milliós féle és fajta hang: kedves, vidám, szomorú, idegesítő, hangos, halk, megnyugtató.....mi a közös bennük? Kívülről érkeznek és a fülünkkel érzékeljük őket. De mi a helyzet a belső hanggal? Meghalljuk, ha Isten szól hozzánk? Én sokszor úgy érzem, hogy nehezen hallom meg. Nehezen, mert kevés lehetőséget adok neki, tele teszem a napjaimat kívülről jövő hangokkal. És talán nemcsak én. Hogy miért teszek így? Talán mert nagycsaládban nőttem fel, ahol ritkán van csend, magány, ezért szeretem, ha nyüzsgés van körülöttem. Vagy mert félek... Félek, hogy vajon mit fogok hallani onnan bentről, a szívem mélyéről? Vajon helyesli-e a lelkiismeretem egy-egy döntésemet, tetteimet? Ezt csak akkor tudhatom meg, ha hagyok időt és adok lehetőséget önmagamnak az elcsendesülésre. Ehhez nemcsak a külső zajokat kell elnémítani, hanem hagynunk kell, hogy a fejünkben kavargó rengeteg tennivaló, gondolat leülepedjen. És kész is az alkalom, hogy meghalljuk a belső hangot és Isten szavát, válaszát imáinkra. Nagyon nehéz ezt megtenni, hiszen folyamatos rohanásban vagyunk. De úgy gondolom, hogy megéri! Megéri kapcsolatba kerülni Istennel és nemcsak elhadarni a napi megszokott imánkat, hanem meg is várni rá a választ. Hiszen egy jó kapcsolat kétirányú: ha Isten meghallgat minket, hallgassuk meg mi is Őt! Megnyugtató a háborgó és kéte-lyek között vergődő lelkeket, felfrissíti az elfáradt szívet és erőt, reményt ad a csöndben jövő hang, Isten hangja. Ahogyan énekelni szoktuk: „Szívünkbe add Uram csönded, örömöd” Tegyük érte, hogy meghallhassuk a csöndben jövő hangot!

*Fehér Dóra*

## Szeredi Béláné, Ducika néni 100 éves. Isten éltesse!

Október 11-én ünnepeltük Szeredi Béláné 100. születésnapját a törökbálinti Olajág Otthonban. Ducika néni Székesfehérvárott született, majd rövid megszakításokkal /Érd, Németország, Győr/ 1925-től 2003-ig Tatán élt. Hosszú évekig gyógyszerárban dolgozott, majd nyugdíjazásáig orvos írnokként dolgozott. Férjével 50 évig éltek boldog házasságban.

Minden reggel a tatái Kapucinus templomba járt szentmisére. Mindig a tatái egyházközséghez tartozónak vallotta magát. 87 éves korában költözött a tö-



rökbálinti otthonba. Isten áldását kérjük további életére.

*Tulcsik Attila*



## ITT- Ifjúsági találkozó Tatán

Hagyományteremtő szándékkal tartották meg augusztus 22-én, hétfőn Tatán ITT címmel az első ifjúsági találkozót. A Szent Imre- (kapucinus) és a Szent Kereszt-plébánia, valamint a Tatai Református Gimnázium összefogásában megvalósuló rendezvény 10 órakor ünnepi szentmisével kezdődött mintegy kétszáz fiatallal a Szent Kereszt-templomban.

Havassy Bálint plébános – aki a találkozóra érkezett atyákkal koncelebrált – szentbeszédében az irgalmas samaritanus példabeszédét fejtette ki az összegyűlt fiataloknak. Kiemelte, Jézus többszörös határátlépést hajt végre, amikor a korabeli hallgatóság elé a samaritanus irgalmasságát tárja jó példaként. Hangsúlyozta, ez a keresztények, s különösen a fiatalok igazi küldetése. A szentmise után a résztvevők közösen átvonultak a református gimnázium épületébe, ahol az esős idő miatt a szabadterre tervezett további programokat tartották. Az iskola nagytermében a Szent Egyed-közösség tagjai tartottak előadást mozgalmukról,

történelmükről és hivatásukról. A batyus ebéd közben lehetőség volt a személyes találkozásra, többek között az idei krakkói Ifjúsági Világtalálkozó néhány résztvevője üdvözölte egymást. Délután a találkozó főtémájának, az irgalmasságnak megfelelően négy karitatív szervezet mutatkozott be: a Shalom-közösség, a Harmadik Világ Szegényeinek Szolgái, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Magyar Katolikus Karitás. A színvonalas előadásokat ki-ki bemutatkozó táncsal, játékos feladatokkal vagy éppen tanúságtételekkel szakította meg. Hallhattunk például egy néhány éve már Magyarországon élő, menekült házaspár történetét és tapasztalatait, illetve az esztergomi Egy Út együttes zenés dicsőítését. A találkozó zárásaként szentségimádásra voltunk hivatalosak 16 órára a kapucinus templomba, melyet Váradi Kristóf káplán atya tartott.

A résztvevők nevében köszönjük a szervezők munkáját, jövőre – remélhetőleg jobb időben – újra találkozunk.

*Szöveg és fotó: Paksa Balázs*

## ITT-en a Baji Hagyományörző Fiatalok Klubja!

Kovács Csaba Albert tatai plébános atya vezetésével szervezték meg augusztus 22-én az ifjúsági találkozót Tatán. A klubbal szinte teljes létszámban vettünk részt e nagyszerű programsorozaton.

A közösen elfogyasztott reggeli tejeskávénk után a csapattal elindultunk a tatai Szent Kereszt-templomba, hogy részt vegyünk a nyitószentmisén. Ezután a Tatai Református Gimnázium aulájában ismerkedtünk meg a katolikus segítségnyújtó szervezetek Magyarországon, és külföldön végzett munkájával, tevékenységével.

Külön kiemelnénk a Szent Egyed közösséghez tartozó nepáli fiatalokat. Magyarországra menekültek az ottani törvények miatt. A fiatalok elmesélték, hogy hazájukban kaszt- rendszer működik, így Ők nem élhetnek együtt, nem alkothatnak egy családot, a kasztjuk miatt. Az ifiseket ez mélyen érintette, hogy az embereket megbélyegzik, külön „csoportba” osztják őket. Többen mondták, hogy hálát adunk az Istennek, hogy egy

ilyen országban élünk, ahol szabadok lehetünk, és az érzelmeinket is szabadon érezhetjük. A előadás sorozatok befejeztével, a fiatalokkal A Vikor Cukrászdában közösen fogyasztottuk el a jól megérdemelt süteményünket.

A záró eseményre a Kapucinus templomban került sor. A napot Szentségimádással zártuk. A hazafele úton az ifisek megosztották egymással véleményüket, érzéseiket e lelki nappal kapcsolatban. Mindnyájan lelkileg gazdagodva tértünk haza.

Pentz Imre Károly egyházközségi képviselő úrral, és Várszeginé Tromposch Judit egyházközségi képviselő asszonnyal, azon dolgozunk, hogy a baji keresztény fiatalok minél több ilyen programon vegyenek részt, valamit rengeteg pozitív élményük legyen az egyházzal kapcsolatban, hogy megmaradjanak méltóságteljes emberként, a mai embert nem kímélő világunkban.

*Csicsay Zsolt János*

*egyházközségi képviselő, klubvezető*

## Per Mariam ad Jesum

Októberben újra elindult a Márián át Jézusról című programsorozatunk, mely során a hónap hétköznapijain papok, diakónusok beszéltek Máriáról, Mária és Jézus kapcsolatáról. Október 11-én, az esti szentmisét Veres András, egyházmegyénk új püspöke mutatta be Az atyák beleegyezésével készült felvételeket honlapunkon hallgathatják meg.

Reméljük, hogy a hónap során mindannyian közelebb kerültünk égi édesanyákhoz, Máriához és általa Szent Fiához, Jézus Krisztushoz!

## Imádság

Vezesd, ó, Krisztus az ifjúságot igazságban, hogy ne hagyják magukat tévútra vezetni új bálványok által, mint amilyen a magamutogató fogyasztás, a mindenáron való jólét, az erkölcsi lazaság, vagy az erőszakos tiltakozás. Hadd éljék meg inkább a te üzenetedet örömben, mely a nyolc boldogság üzenete, az isteni és felebaráti szeretet üzenete, az erkölcsi elkötelezettség üzenete a társadalom hiteles alakítása érdekében.

Uram, bennem sötét van, de te vagy a világosság. Egyedül vagyok, de te nem hagysz el engem. Kislelkű vagyok, de te vagy a segítőm, Nyugtalan vagyok, de te vagy a béke. Késérőség tölt el engem, de te vagy utam, életem. Bármilyen történések is velem az életben, Isten a tenyerén hordoz engem. D. V. Bonhoeffer

Mária, a Béke Királynője, támogasd e gyermekeidet! Ma megújult bizalommal rád bízzák magukat. Mindenkor Segítő Szűzanya, aki e székesegyházban átöleled az egész egyházi közösséget, segítsd a hívőket, hogy nagylelkűek legyenek a hitük melletti tanúságtételben, hogy a te Fiad evangéliuma e háttartalan és szeretett föld minden sarkában visszhangozzék. Szent II. János Pál pápa

## Ferenc pápa üzenete a 2016. évi missziós világnapra

„Menjetek, tegyetek tanítványommá minden népet!” – mondta Jézus tanítványainak. E felhívást követik a világ számos országában tevékenykedő misszionáriusok, akiknek célja Krisztus tanításának továbbadása az egész földkerekségen. Az Egyház 1926 óta minden év október harmadik vasárnapján megtartja a világmisszió napját. Október 23-án a magyar templomokban is a misszióért és a hit-hirdetőkért imádkoznak, és a perselypénzt az evangelizáció javára fordítják. A missziós világnapra Ferenc pápa üzenettel fordult a hívekhez, melyet az alábbiakban adunk közre.

### A missziós Egyház az irgalmasság tanúja Kedves Testvérek!

Az Irgalmasság rendkívüli Szentéve, amit Egyházunk most él át, sajátos megvilágításba helyezi a 2016. évi Missziós Világnapot is: arra hív bennünket, hogy az ad gentes missziókra úgy tekintünk, mint az irgalmasság hatalmas művére lelki és anyagi értelemben egyaránt. Valóban: ezen a Missziós Világnapon mind arra kapunk felszólítást, hogy induljunk el, „lépjünk ki”, mint missziót végző tanítványok, és mindnyájan állítsuk e küldetés szolgálatába tehetségünket, kreativitásunkat, bölcsességünket és tapasztalatunkat, hogy eljuttassuk Isten gyengédségének és együttérzésének üzenetét az emberiség egész családjá számára. Missziós küldetése értelmében az Egyház gondját viseli azoknak, akik nem ismerik az Evangéliumot, mivel azt szeretné, hogy mindenki üdvözüljön és eljusson az Úr szeretetének megtapasztalására. Az Egyháznak „az a küldetése, hogy hirdesse Isten irgalmát, az Evangélium dobogó szívét” (Misericordiae Vultus bulla, 12), és szóljon róla a Föld minden részén, amíg el nem ér minden nőt, férfit, időst, fiatal és gyermeket. Az irgalom bensőséges örömet szerez az Atya szívének, amint minden emberit teremtménnyel találkozik; Ő kezdettől fogva szeretettel fordul a legesendőbbek felé is, mivel az Ő nagysága és hatalma éppen abban a képességében mutatkozik meg, hogy azonosulni tud a kicsinyekkel, az elhagyottakkal és az elnyomottakkal (vö. MTörv 4,31; Zsolt 86,15; 103, 8; 111,4). Ő a jóságos, figyelmes és hűséges Isten, odaáll amellé, aki szükségét szenved, s ezáltal mindenkihez közel áll, főként a szegényekhez; olyan gyengédséggel vesz részt az emberi valóságban, ahogyan az édesapa és az édesanya gyermeke életében (vö. Jer 31,20). A Bibliában használatos kifejezés az anyaméhre utalva szól az irgalmasságról, vagyis felidézi az édesanya szeretetét gyermekei iránt, akiket örökké szeretni fog, bármilyen körülmények között és bármi is történjék, hiszen méhének

gyümölcsei. Ez annak a szeretetnek is lényegi vonása, amelyet Isten táplál minden gyermeke iránt, különösképpen annak a népnek a tagjai iránt, amelyet létrehozott és amelyet gondozni és nevelni akar. Esendőségük és hűtlenségük láttán szíve megindul és megremeget az együttérzésben (vö. Oz 11,8). Ő mégis mindenki irányában irgalmas, szeretete minden nép felé fordul és gyengédsége kiterjed minden teremtményre (vö. Zsolt 145, 8-9).

Az irgalom legmagasabb és legteljesebb megnyilvánulása a megtestesült Ige. Ő mutatja fel az irgalomban gazdag Atya arcát, „az irgalomról nemcsak beszél, nemcsak példabeszédekkel és hasonlatokkal magyarázza, hanem személyében magára öltve megtestesíti” (II. János Pál, Dives in misericordia, 6). Ha befogadjuk és követjük Jézust az Evangélium és a szentségek által, a Szentlélek műve révén mi is olyan irgalmasok lehetünk, mint mennyei Atyánk, megtanulhatunk úgy szeretni, ahogyan Ő szeret minket és odaadhatjuk életünket ingyenes ajándékként, mint az ő jóságának jelét (vö. Misericordiae Vultus bulla, 3). Az Egyház az emberiség körében az első közösség, amely Krisztus irgalmasságából él: mindenkor érzi, hogy Ő vigyáz rá és kiválasztja irgalmas szeretetével és ebből a szeretetből meríti küldetésének jellegét, ebből él és ezt mutatja meg a népeknek a mások kultúráját és vallási meggyőződését tiszteletben tartó párbeszédben.

Erről az irgalmas szeretetről tesz tanúságot számos, mindenféle korú és állapotú férfi és nő, éppúgy, mint az Egyház tapasztalatának első időszakában. Isten anyai szeretetének ékesszóló jele, hogy jelentős és egyre növekvő a női jelenlét a missziók világában a férfiaké mellett. A nők, világiak és szerzetesek egyaránt, s napjainkban nem kevés család is, különféle formában végzik missziós hivatásukat: az Evangélium közvetlen hirdetésétől a karitatív szolgálatig. A misszionáriusok mellett a nők és a családok gyakran alkalmasabbak rá, hogy megértsék az emberek problémáit, képesek ezekkel megfelelő és egyszerű módon foglalkozni. Gondoskodnak az életről, és figyelmük elsősorban az egyes személyek és nem a struktúrák felé fordul, s minden emberi és lelki erőforrást mozgósítanak, hogy építsék a harmóniát, a kapcsolatokat, a békét, a szolidaritást, a párbeszédet, az együttműködést és a testvériséget, mind az emberek között, mind tágabb értelemben, a társadalmi és kulturális élet szinterein és főként a szegényekkel való törődésben.

Számos helyen az evangelizáció a nevelési tevékenységgel veszi kezdetét, amelyre a missziós művek munkát és időt szánnak, éppen

úgy, mint az Evangéliumból ismert irgalmas szőlőműves (vö. Lk 13, 7-9; Jn 15,1), és türelemmel várják a gyümölcsöket az évekig tartó lassú fejlődés eredményeként. Így lesznek olyan személyek, akik képesek evangelizálni és az Evangéliumot eljuttatni oda is, ahol az ember nem gondolná, hogy ez megvalósítható. Az Egyház azok számára is lehet „édesanya”, akik a jövőben jutnak el a krisztushitre. Azt kívánom ezért, hogy Isten szent népe végezze az irgalom édesanyai szolgálatát, amely nagy segítséget jelent az Úrral való találkozáshoz és az iránta való szeretet átérzésére azon népek számára is, akik még nem ismerik Őt. A hit ugyanis Isten ajándéka és nem a prozelitizmus gyümölcse, ám azoknak a hitéből és szeretetéből fakad, akik az Evangéliumot hirdetve Krisztusról tesznek tanúságot. Amikor a világ útjait járják, Jézus tanítványainak az a feladata, hogy méricskélés nélkül szeressenek, vagyis mindenkivel szemben az Úr mértékével mérjenek. Hirdessük tehát a legszebb és legnagyobb adományt, amit ránk hagyott: az ő életét és szeretetét.

Minden népnek és minden kultúrának joga van rá, hogy eljusson hozzá az üdvösség üzenete, amely Isten ajándéka minden ember számára. Ez annál is inkább fontos, ha tekintetbe vesszük, mennyi igazságtalanság, háború, humanitárius válság vár ma megoldásra. A misszionáriusok tapasztalatból tudják, hogy a megbocsátás és az irgalmasság Evangéliuma örömet, kiengesztelődést, igazságosságot és békét hozhat. Az evangéliumi küldetés – „Menjetek tehát, tegyék tanítványommá mind a népeket! Kereszteljétek meg őket az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevére, tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek” (Mt 28, 19-20) – még nem teljesült be, sőt, felszólítás mindnyájunk számára a jelen helyzetben és az aktuális kihívások előtt, hogy átérezzük az elhívást a missziós „kilépésre”, amint erre utalt az Evangélium gaudium kezdetű apostoli buzdításomban: „Minden keresztyén ember és minden közösség maga fogja felismerni, hogy melyik az az út, amelyet az Úr kér tőle. Ám valamennyien egyaránt arra kapunk indítást, hogy fogadjuk el ezt a hívást: lépjünk ki a saját kényelmünk-ből, legyen bennünk bátorság eljutni az összes perifériára, ahol szükség van az evangélium világosságára” (20).

Éppen a mostani Szentévre esik a Missziós Világnap alapításának 90. évfordulója, amelyet a Hitterjesztési Pápai Mű kezdeményezésére XI. Piusz pápa hagyott jóvá 1926-ban. Időszerű tehát utalnom elődeim bölcs

*folytatás a következő oldalon ...*

a „Világegyház” cikk folytatása...

útmutatásaira, akik elrendelték, hogy ehhez a Pápai Műhöz juttassák el mindazokat az adományokat, amelyeket a világ minden részén az egyházmegyék, plébániák, vallási közösségek, egyházi társulatok és mozgalmak összegyűjtenek, hogy segítsék a szükségét szenvedő keresztény közösségeket és támogatassák az evangélium hirdetését a világ végső határáig. Ma se vonjuk ki magunkat az Egyház missziós szeretetközösségének e gesztusa alól, ne

zárjuk be szívünket saját aggodalmainkba, hanem tárjuk szélesre azt, fogadjuk be az egész emberiséget.

Szűz Mária, a megváltott emberiség magasztos ikonja, az egyház missziós példaképe, tanítsa meg minden férfinak, nőnek és családnak, hogy hozzák létre és őrizzék meg mindenütt a Feltámadt Úr élő és titokzatos jelenlétét, aki megújítja, és örömteli irgalmassággal tölti el a személyek, kultúrák és népek közötti kapcsolatokat.

Vatikán, 2016. május 15., Pünkösöd ünnepén

FERENC PÁPA

## Könyvajánló



Halász Piusz O.Cist: Az Egyház ereje *A papi és szerzetesi lelkiségről* A XX. század első felét joggal nevezzük a magyar szellemi élet egyik, hacsak nem mind ez idáig legtermékenyebb korszakának. Kitűnő filozófusaink, jogászaink, teológusaink voltak. Szellemi örökségüket ezért nem szabad paragon hagynunk. Sőt, elsőrendű kötelességünk, hogy tanulmányozzuk műveiket, hiszen keresztény volt a lelkük, magyar volt a szívük. Olyan személyiségek voltak, akiknek volt önálló véleményük, mégsem akartak mindenáron újat mondani, mert az Igazság kutatásának és életre váltásának szolgálatában álltak. Ilyen katolikus teológusunk, s a lelki élet igazi mestere volt Halász Piusz O.Cist atya is, aki a katolikus hit nagy igazságait páratlan leleménnyel tudta átvezetni a mindennapi élet eseményeire, s így életre váltani. Erre a bravúrra csak a legnagyobb teológusok képesek. Ő nemcsak írásaival mutatta meg azt, hogy miként váltható életre az evangélium, hanem az életével is.

A jelen kötetrel a PPKE Hittudományi Karának Liturgika és Lelkipásztorkodás Tanszéke, mint a lelkiségtológia tantárgy jegyzője és oktatásának felelőse, emléket állít e méltatlanul mellőzött nagy személyiségnek.



Regöly-Mérei Andrea - A mesék kertje; Valahol a Balaton mentén, a Badacsony, a Szentgyörgyhegy és a Szigliget hegyeinek ölelésében van egy kis kert, benne egy kicsike nyaraló nem rendkívüli, csupán egy kert virágokkal, bokrokkal, fákkal, de a szerző számára egészen különleges, mert neki: a mesék kertje. Délutánonként leül ott, az árnyékba, és nem csinál semmi mást, csak figyel, mintha értené őket. Nem a fülével, nem az eszével érti a meséiket, hanem a szívével! A szívünkkel megérteni másokat: a világon a legszebb dolog.

## Változások a miserendben

### Agostyán

Vasárnap: 11:30; Szerda: 17:00

### Baj

Vasárnap: 10:00; Csütörtök: 18:00; Péntek: 7:00

### Tata-Kapucinus

Vasárnap: 7:30, 8:45, 10:00, 18:00, (vesperás 17:30)

Jún 19-aug. 28 között vasárnap: 7:30, 8:45, 18:00, (vesperás 17:30)

Hétfő: 18:00; Kedd: 7:30; Szerda: 18:00, (vesperás 17:30);

Csütörtök: 7:30; Péntek: 7:30; Szombat: 7:30, 18:00

### Vértestolna

Vasárnap: 11:30; Kedd: 17:00

A következő szám kéziratának leadási határideje: 2016. december 5. • Kérjük kézirateikat a tataikapucinus@gmail.com e-mail címre küldjék, és ne mulasszák el a határidőt! • Kézirateokat nem őrzi meg, és nem küldünk vissza.

APOSTOL. Az agostyáni, baji, tata-tóvárosi, vértestolnai plébániák közös lapja - 2016. 10. 30. - XXVI. évf. 5. sz. • Megjelenik évente hatszor. Felelős kiadó: Kovács Csaba Albert plébános. Szerkesztő: Jánoska Tibor. A szerkesztőség címe: 2890 Tata, Bartók B. u. 1. Tel: 34/ 380 019

Honlapcím: www.tataikapucinus.hu • Nyomdai kivitelezés: Baráth Nyomda Kft. Tata.

## Szentségimádás

Minden hétköznapon a szentmise előtt fél órával szentségimádás és gyóntatás.



## Vesperás

Szerdánként és vasárnaponként az esti szentmise előtt, 17:30-kor zsolozsmát imádkozunk.



## Rózsafüzér

Szerdán és vasárnap 17 órakor, szombaton 17:30 órakor, május és október hónapban minden nap a szentmise, illetve a vesperás előtt fél órával rózsafüzért imádkozunk.



Pio atya kegytárgybolt

Nyitva tartás:

Hétfő: szünnap

Kedd-péntek: 9-17

Szombat-vasárnap: 8-12

**TEMETKEZÉS**  
1933 óta

**Tata, Stranzky u. 15.**

PENNY mögötti üzletsor



34 / 487 - 847

Info@libitina.hu

**LIBITINA Kft.**





Kristóf atya újmiséje Bajon



Ifjúsági találkozó Tatán

Przudzik József festőművész  
képeket adományozott templomunknak

Porciunkula búcsú

Négy testvéregyházközség  
közös zarándoklata és szentmiséje

Dr. Veres András megyéspüspök úr volt vendégünk



Búcsú bajon

